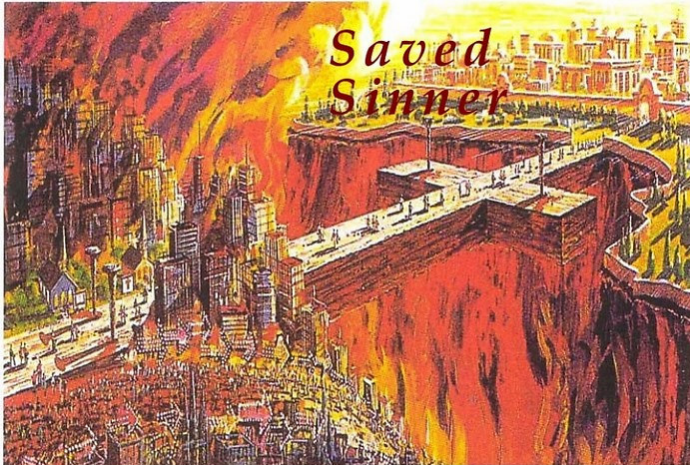

Bijbelstudie

'De Hel'

De hel is geen populair onderwerp onder kerkmensen. Vaak doen we net alsof de hel niet bestaat, alsof mensen in de kerken geen schijn van kans hebben om daar ooit terecht te komen. We weten heel goed dat veel mensen, ook mensen die we

persoonlijk kennen, op weg zijn naar die afgrijselijke bestemming. We moeten er niet aan denken! En daarom denken we er ook niet aan.

Er is geen leerstuk in het christelijk geloof waar we liever vanaf zouden willen dan dat van de hel. Helaas, we weten dat het een deel van de werkelijkheid is, vooral door de woorden van de Heere Jezus zelf. Een bekende christelijke schrijver zei eens het

volgende: *'Als er geen hel bestaat, kan ik niet begrijpen waarom Jezus zo ontzettend Zijn best heeft gedaan om mensen daarvan te redden. Er moet iets zijn waavan God wil dat we er tot elke prijs uit buurt blijven.'*

Het bestaan van een hel wordt door een groot deel van de mensen ontkend. Dat blijkt uit opinieonderzoeken. De wens is in veel gevallen de vader van de gedachte. Niet alleen buitenkerkelijken, maar ook veel kerkmensen vinden dat het bestaan van de hel niet past bij een liefdevolle God. Andere kerkmensen doen net of de hel niet bestaat. Tot die conclusie moeten we wel komen op grond van het volgende:

- Tijdens begrafenisdiensten wordt vaak gesuggereerd dat de overledene naar de hemel is gegaan en wie durft er aan te twijfelen? De predikant niet en de kerkleden ook niet. Dus, denken alle toehoorders, dan zullen ze dat bij mijn begrafenis ook wel zeggen. En dus hoef ik me er niet zo druk om te maken.

- We vinden onszelf diep in ons hart veel te goed voor de hel. En wat onze zonden betreft? Ach, daar hebben we wel een verklaring of excuus voor. Er zijn heel wat mensen die slechter zijn dan wijzelf. De soep zal in het hiernamaals wel niet zo heet gegeten worden als ze wordt opgediend. Er wordt in de meeste kerken zelden of nooit over dit onderwerp gepreikt.
- Het is helemaal taboe om ongelovigen er op te wijzen dat ze naar de hel dreigen te gaan als ze Jezus Christus afwijzen. Dat is veel te discriminerend. En dat in een tijd waarin we iedereen in hun waarde moeten laten!

Wat het laatste betreft: je hebt misschien wel eens gehoord van de bekende opwekkingsprediker Charles Finney, door wiens prediking in de negentiende eeuw duizenden mensen tot een levend geloof in Christus zijn gekomen. Maar wist je ook dat hij in zijn toespraken vrijwel altijd ook over de eeuwige verlorenheid sprak? We slikken satans leugens dat het niet liefdevol is om over de hel te praten. Maar weet je welke bijbelse figuur het meest over de hel heeft gesproken? Niemand minder dan Jezus zelf! Moeten wij het onderwerp dan verzwijgen? Waarom zijn we altijd zo selectief als het gaat om het naspreken van de Bijbel?

Om samen te bespreken:

1. Wanneer heb je voor het laatst nagedacht over de hel? Heb je wel eens serieus overdacht dat je er zelf terecht kan komen? Op grond waarvan denk je dat je er niet terecht komt?
2. Hoe komt het dat het onderwerp 'hel' nauwelijks meer besproken wordt in de christelijke gemeente? Waarom wordt er niet veel over gepreekt?
3. Wat stel je je voor bij de hel? Hoe denk je over dromen die mensen over de hel hebben gehad?
4. Lees Matthëus 25:41. Voor wie was de hel oorspronkelijk bedoeld en gemaakt?

Vooraf enkele begrippen uitgelegd:

De Statenvertaling en de Engelse King Jamesvertaling geven helaas een onjuiste vertaling van de grondwoorden 'Sheool', 'Hades' en 'Gehenna'. Deze grondwoorden worden allemaal met 'hel' vertaald, terwijl er een duidelijk verschil in betekenis is! Hierdoor is helaas veel verwarring ontstaan over het hiernamaals.

Gehenna

Gehenna is een Grieks woord dat in het Nederlands wordt vertaald als hel. Gehenna is afgeleid van de naam van het smalle, rotsachtige Dal van Hinnom (Hebreeuws: Gej Hinnom, een afkorting van גֵּי בֶן-הִינּוֹם, Gej Ben-Hinnom, het dal van de zonen van Hinnom), ten zuiden van Jeruzalem. Tijdens het koningschap van Salomo werd in de vallei Moloch vereerd met het brengen van kinderoffers onder zang en dans. (1 Koningen 11:7). Het betrof hier eerstgeboren kinderen die levend in het vuur werden geworpen, terwijl de priesters masturbeerden. In de Bijbel werd dit een gruwel genoemd en werd gezegd dat de HEERE woedend werd op Salomo en hem vervloekte. De details werden echter niet opgeschreven, maar zijn bekend van de geschiedschrijving van de Ammonieten.

Om die reden werd het later de plaats waar vuilnis werd verbrand. Afval, vuil en lijken van dieren en verachte misdadigers werden geworpen in het vuur van Gehenna, ofwel het Dal van Hinnom. Gewoonlijk werd al wat in dit dal werd geworpen door vuur vernietigd, volledig opgebrand. Het vuur werd dag en nacht brandend gehouden met behulp van fosfor en de geur was van verre te ruiken.

Hades

Dodenrijk, onderwereld. Het is een soort wachtkamer, waar de zielen van de goddelozen zich na hun lichamelijke dood bevinden in afwachting van de opstanding der doden. We zien dit in het Nieuwe Testament het duidelijkst in de gelijkenis van Jezus over de rijke man en de arme Lazarus. Jezus

zegt daar dat de rijke stierf, werd begraven en in het dodenrijk zijn ogen opsloeg... (Luc. 16:23). De hades staat in nauw verband met de eerste dood, de dood van het lichaam, en heeft een tijdelijke functie. Bij het laatste oordeel geeft zij namelijk haar inwoners over om geoordeeld te worden. Zo lezen we in Openbaring 20:13 'De dood en het dodenrijk gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken.'

Sheool

Het woord Sheool komt alleen in het Oude Testament voor en is niet de plaats van eeuwige bestraffing, de hel. Sheool betekent 'dodenrijk' of ook wel 'graf'. De omschrijving van Sheool in het Nieuwe Testament is 'Hades', wat dan ook 'dodenrijk' betekent.

Om samen te bespreken

1. Bespreek met elkaar de onderstaande schema's. Probeer het plaatje helder te krijgen door er met elkaar over te praten. Klopt het met jouw beeld van het hiernamaals?

De grondwoorden vanuit de Bijbel:

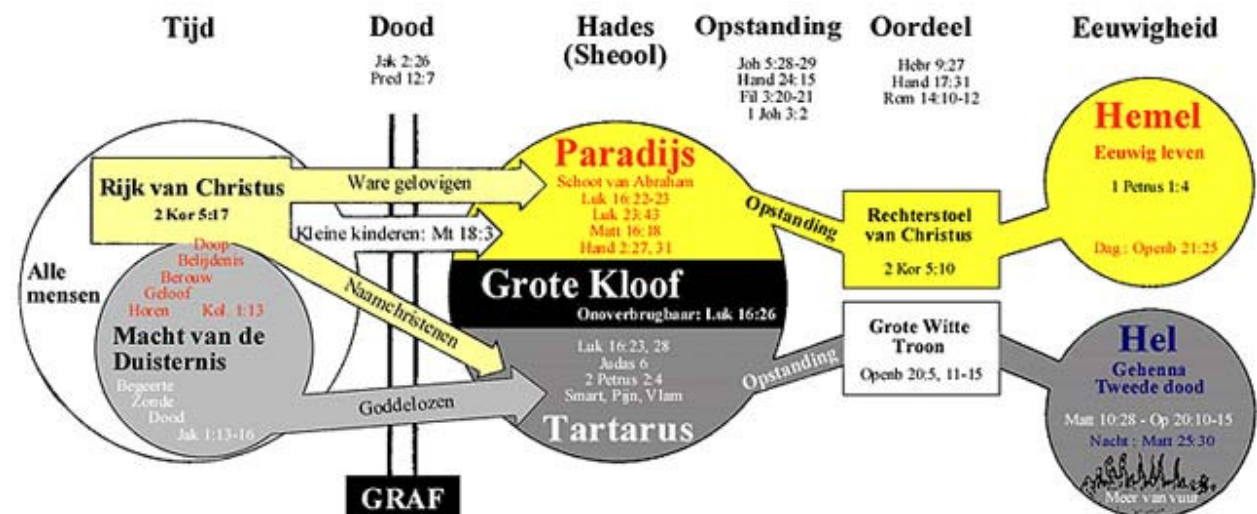
Oude Testament

Graf / Dodenrijk	Graf	Put / Kuil	Dal van Hinnom
Sheool	Qeber	Bowr	Hinnom

Nieuwe Testament

Dodenrijk	Graf (tombe)	Hel	Poel (van vuur)	Aarde	Gevangenis	Afgrond / diepste put in Hades	(bodemloze) Put / Afgrond
Hades	Mnemeion	Gehenna	Limne	Ge	Phulake	Tartaroo	Abyssos

Schematische weergave van het hiernamaals:

Levensvragen over de hel:

Er leven binnen en buiten de kerk veel vragen over de hel.

- Bestaat de hel echt?
- Waar is de hel? Als God liefde is, waarom is er dan een hel?
- Gaat iemand die netjes leeft ook naar de hel?
- Wat is eigenlijk de hel?
- Is de hel wel echt zo afschuwelijk?
- Bestaat de hel echt eeuwig?

In deze bijbelstudie gaan we op enkele van deze bovenstaande vragen in. We willen zo dicht mogelijk bij de Bijbel zelf blijven om allerlei dwaling te voorkomen.

1. Wat is de hel?

De hel is een reële en verschrikkelijke plaats van straf voor hen, die Christus buiten hun leven hebben gehouden en in ongeloof aan Hem voorbij hebben geleefd. Dat de hel een realiteit is, wordt door de hele Bijbel heen in talloze passages vermeld. De Schrift gebruikt onder andere de volgende benamingen voor de plaats, die de eindbestemming van de duivel en zijn engelen, maar ook van de god-loze mens, is.

HEL: Matth. 5 :22, 29, 30; 10 :28; 18 : 9; 23 :33; Luk. 12 : 14 enz.

VERDERF: Matth. 7 :13; Rom. 9 : 22; Fil. 3 :18.

VUUR: het eeuwige vuur: Matth. 18 :8; oven van het vuur: Matth. 13 :42, 50; poel van vuur: Openb. 19 :20; 20 : 10, 14, 15; 21 :8.

BUITENSTE DUISTERNIS: Matth. 8 :12; 22 :13 (2 Petr. 2 :17, Judas : 13).

TWEDE DOOD: Openb. 20: 6, 14; 21 : 8.

In veel van deze teksten wordt de toestand van de verloren mens gezien in contrast met het heil dat de gelovigen beërven. Dat geeft al aan, dat hier twee verschillende toestanden beschreven worden, die tot in eeuwigheid bestaan zullen¹.

2. Hoe is het in de hel?

In de eerste plaats is belangrijk dat het Nieuwe Testament redelijk summier en sober is in zijn beschrijving van de hel. Toch worden er wel beschrijvingen van de hel in de vorm van figuurlijke beelden doorgegeven.

- a) **Eeuwig onuitblusbaar vuur** of **vurige oven** (Mat. 3:12, Mat. 7:19, Mat 13:42, Mark. 9, Luk. 16:24,25, Joh. 3:10)

¹ De hel is niet tijdelijk zoals sommige groeperingen ons voorhouden. De Bijbel zegt: Matth. 18:8 eeuwige vuur, Matth. 25:46: eeuwige straf, Mark. 3:29: eeuwige oordeel, 2 Thess. 1: 9 eeuwige verderf, Hebr. 6:2: eeuwige oordeel, Judas: 6, 13: eeuwige banden

b) Buitenste duisternis (Mat. 8:12, Mat. 22:13, Mat. 25:30)

c) Waar de worm niet sterft (Mark. 9:44-48)

Het is onmogelijk om een exacte omschrijving te geven wat deze ontzagwekkende begrippen precies inhouden, want dat doet de Bijbel ook niet. Toch willen we een poging doen om ze iets dichterbij onze belevingswereld te krijgen.

a. Eeuwige vuur

Dit eerste beeld beschrijft de pijniging van de goddelozen door het eeuwigdurende gerichtsvuur. Het vuur is een symbool van de toorn van God, die 'een verterend vuur' en 'een eeuwige gloed' wordt genoemd (Deut. 4:24; 9:3; Jes. 33:14; Hebr. 12:29).

Het is overigens de vraag of wij hierbij rechtstreeks moeten denken aan Gods 'brandende toorn' zelf. Het zal eerder gaan om een indirecte uiting daarvan, waardoor de goddelozen tot in eeuwigheid getroffen worden. Kunnen wij ons trouwens wel enige voorstelling maken van de poel van vuur? Deze wordt ook wel de 'poel van vuur en zwavel' genoemd – wat misschien een aanwijzing is dat het beeld mede ontleend is aan het oordeel over Sodom en Gomorra, toen God zwavel en vuur uit de hemel liet regenen (Gen. 19:24vv.; vgl. ook de 'smeltoven' van vs. 28).

Terecht kan gesteld worden dat de Bijbel weliswaar figuurlijke taal gebruikt om de

hemelse en helse werkelijkheid te beschrijven, maar dat doet niets afdoet aan het feit dat het hier wel degelijk gaat om reële, letterlijk bestaande plaatsen en zaken. De beelden zijn ontleend aan onze aardse werkelijkheid, om een ándere bovenaardse werkelijkheid voor ons enigszins begrijpelijk te maken. Zo is de Gehenna, de hel, een benaming die in de eerste plaats is ontleend aan het dal van de zonen van Hinnom bij Jeruzalem, waar kinderen werden verbrand voor de Moloch en waar na de hervormingen onder Josia allerlei vuilnis werd gestort en verbrand (2 Kon. 23:10; 2 Kron. 28:3; 33:6; Jer. 32:35).

Is het geen verspilling van tijd om te kibbelen en te argumenteren of dit letterlijk of figuurlijk bedoeld is? Als je het goed bekijkt dan is het al erg genoeg als het figuurlijk gezegd zou zijn, want de realiteit is altijd erger dan het symbool. Vuur is verschrikkelijk. Als je je als kind hebt gebrand dan vergeet je dat je hele leven niet meer. En als de Heere Jezus gewoon symbolische taal gebruikte, hoeveel te erger zal dan de werkelijkheid zijn!

b. Buitenste duisternis

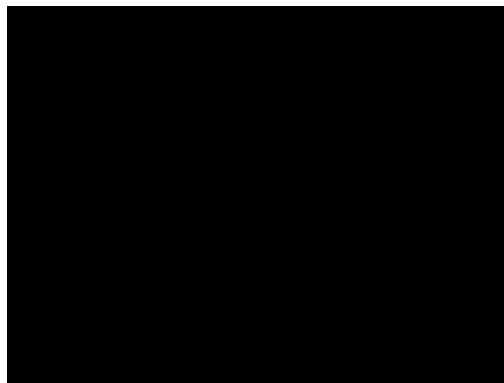
Het tweede beeld is dat van de uiterste en buitenste duisternis, waar het geween is en het tandengeknars (Mat. 8:12; 22:13; 25:30; 2 Petr. 2:17; Jud.:13). Dit beeld is ook ontleend aan de aardse werkelijkheid: binnen in de feestzaal is er vreugde en licht, maar *buiten* is het nacht en heeft men geen deel aan de vreugde van hen die binnen zijn. Dit beeld tekent het grote contrast met de sfeer van licht en blijdschap in het huis van de Heere, in Zijn Koninkrijk, in de feestzaal waar het bruiloftsmaal wordt

gevierd en waar men de gemeenschap geniet met *God die licht is en in Wie in het geheel geen duisternis is* (1 Joh. 1:5).

De ongelovigen zijn verwijderd uit deze sfeer van licht en liefde. Zoals de dwaze maagden staan zij in het donker voor een gesloten deur (Matt. 25:10vv.). Zoals Judas zijn zij weggegaan in de *nacht* (Joh. 13:30). Zij zijn voor eeuwig van God gescheiden, en ver van Zijn vriendelijk aangezicht verkeren zij in het duister.

In deze plaats van de buitenste duisternis is geen lichtstraal te bekennen, er is geen enkel hoop of enig uitzicht meer. De duisternis is ondoordringbaar en het is een plaats van gewezen, van eeuwige droefheid.

Bij dit beeld van de eeuwige straf, dat van de buitenste duisternis, rijst de vraag hoe dit valt te combineren met het eerste beeld, namelijk dat van onuitblusbaar vuur. Immers, vuur verspreidt licht en waar vuur brandt, kan geen stikdonkere duisternis heersen. Wij mogen echter uit de ons omringende fysische werkelijkheid géén conclusies trekken voor bovenaardse realiteiten die ons denkvermogen te boven gaan. Anderzijds moeten wij de begrippen die door deze beelden worden aangeduid, wel serieus nemen en bijvoorbeeld de duisternis niet gaan beperken tot 'morele duisternis' of iets dergelijks. Blijkbaar gebruikt de Bijbel deze schijnbaar tegenstrijdige beelden om ons vanuit verschillende gezichtspunten een indruk te geven van de ernst van de eeuwige straf.

c. Waar de worm niet sterft

De hel is ook de plaats waar de worm niet sterft. Uit vergelijking met passages zoals Jesaja 66:24 en Handelingen 12:23 blijkt dat hier bedoeld wordt op het verteringsproces van lijken in het graf. Bij koning Herodes begon dit proces – als een oordeel van God vanwege Herodes' hoogmoed – reeds bij zijn leven. Door wormen gegeten stierf hij.

In de hel sterft hun worm (enkelvoud!) *niet* en wordt het vuur *niet* uitgeblust (Mark. 9:48) .

Veelal wordt hieraan een geestelijke betekenis toegekend. Men denkt dan bijvoorbeeld aan de nimmer eindigende wroeging van de verlorenen. Het knagen van de worm zou dan zien op het verteerd worden door gewetenswroeging en/of angst in de pijnen die men lijdt. Het feit dat de uitdrukking 'hun worm' in het enkelvoud staat,

maakt het inderdaad gemakkelijk om de *worm* hier te vereenzelvigen met het individuele *geweten*.

3. Wat wordt er in de hel ervaren?

- Intens verdriet en berouw (Mat. 8:12)
- Boosheid, rebellie tegenover God (Luk. 13:28)
- Wroeging ('had ik maar') (Mark. 9:42)
- Helse pijnen en foltering (Mat. 25:46, Opb 14:9-11)
- Voelen van de toorn van God in zijn volle omvang (Joh. 3:36)
- Ver van het vriendelijke aangezicht van de Heere (2 Thes. 1:9)
- Een eeuwigdurende eerlijke straf (2 Thes. 1:9)
- Verachting en afschuw (Dan. 12:2)
- Eeuwigdurende eenzame opsluiting
- Enz. enz.

4. Zijn er gradaties van straf in de hel?²

Hoewel de hel een eeuwige straf is, is er beslist geen sprake van één grijze massa in het grauwe duister, waar alle zondaren op één hoop worden gegooid. Er zijn gradaties in het lijden. Jezus zegt in Matthëus 11:21-22 'Wee u, Chorazin, wee u, Betsaida! Want indien in Tyrus en Sidon die krachten waren geschied, welke in u geschied zijn, reeds lang zouden zij zich in zak en as bekeerd hebben. Doch ik zeg u, het zal voor Tyrus en Sidon dragelijker zijn in de dag des oordeels dan voor u'.

Een lichtere straf dus voor Tyrus en Sidon omdat zij minder mogelijkheden hebben gehad dan de steden ten noorden van het Meer van Galilea. De mens wordt niet alleen geoordeeld naar zijn werken, maar ook naar wat hij gedaan zou kunnen hebben. Een tweede woord van Jezus over verschil in straf vinden we in Mattheüs 23:14 'Wee u schriftgeleerden en Farizeeën, gij huichelaars, want gij eet de huizen

der weduwen op, terwijl gij voor de schijn lange gebeden uitspreekt. Daarom zult gij zwaardere oordeel ontvangen'. Een zwaardere straf dus voor hen die willens en wetens verkeerd gehandeld hebben. Hetzelfde zegt Jezus ook in Lukas 12:47-48 'Die slaaf nu die de wil van zijn heer kende en geen

toebereidselen getroffen heeft, of niet gedaan heeft naar de wil van zijn heer, zal vele slagen ontvangen. Wie echter die wil niet heeft gekend en dingen heeft

² Bepaalde gedeelten van deze studie zijn overgenomen van: Drs. G. van den Brink, *De hel in het Nieuwe Testament* (<http://www.elim.nl/nl/theologiehel.html>)

gedaan, die slagen verdienen, zal er weinige ontvangen'. We zien hier dat er een relatie bestaat tussen de kennis die men heeft van Gods openbaring en de zwaarte van de straf die men ontvangt.

Ook Paulus weet van gradaties in het oordeel als hij zegt in Romeinen 2:5-6: *'Maar naar uw hardigheid, en onbekeerlijk hart, vergadert gij uzelfen toorn als een schat, in den dag des toorns, en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods. Welke een iegelijk vergelden zal naar zijn werken.'*

Samenvattend moeten we zeggen dat zij die verloren gaan geoordeeld zullen worden naar hun werken (Rom. 2:6, 2 Kor. 11:15, 2 Tim. 4:14, Openb. 20:12 en 13, 22:12) en dat dit betekent dat een ieder een verschillende straf ontvangt, gebaseerd op de mogelijkheden en onmogelijkheden die hij in dit leven heeft gehad.

Om samen te bespreken

1. Is de kans groot of klein dat je naar de hel gaat? Wat is Gods 'maatstaf' op de oordeelsdag? Probeer het met Bijbelgedeelten te ondersteunen.
2. Hoe zit het met kinderen, moslims, en al die mensen die nog nooit van het Evangelie hebben gehoord en die sterven? Gaan die allemaal naar de hel? Probeer het opnieuw met Bijbelgedeelten te ondersteunen.
3. Als er toch gradaties van straf in de hel zijn, is het dan nog wel nodig om het Evangelie aan ongelovigen te verkondigen? Waarom wel/niet?

5. Wie gaan naar de hel?

Dat niet slechts engelen maar ook *mensen* hierin zullen worden geworpen en tot in eeuwigheid in het gezelschap van de gevallen engelen en hun vorst zullen verkeren in het onuitblusbare vuur, is te wijten aan het feit dat zij zich tijdens hun leven hier op aarde niet hebben afgewend van de vorst en de god van deze wereld, die hun gedachten heeft verblind (2 Kor. 4:4).

Wie gaan/kunnen volgens de onderstaande Bijbelse gegevens naar de hel en ontvangen de eeuwige straf (vul zelf in):

Mattheüs 7:13: _____

Mattheüs 8:12: _____

Mattheüs 13:42: _____

Mattheüs 24:51: _____

Markus 16:16: _____

Johannes 5:29b: _____

2 Tessalonicenzen 1:8-9; 2:10: _____

Hebreeën 10:29: _____

6. Kan een God die liefde is iemand naar de hel sturen?

Velen vragen zichzelf af: 'Hoe kan een God van liefde iemand naar de hel sturen?' Welnu, daar zijn meerdere antwoorden op te geven.

Het eerste antwoord is dat God niemand naar de hel stuurt. Men heeft er zelf voor gekozen. God heeft er alles aan gedaan om ons uit de hel te houden!

In elk opzicht zou je kunnen zeggen dat Hij niemand naar de hel stuurt, want dwars op de weg naar de hel, zette Hij het kruis van Christus neer. Nog buiten beschouwing latend de gebeden van ouders, voorgangers, en alle specifieke ervaringen die God in ons leven brengt om ons van onze heilloze weg terug te brengen in de armen van de Heere Jezus Christus, de Zaligmaker van de wereld. We moeten al die waarschuwingen in de wind slaan en gewoon negeren om onszelf in de hel te brengen.

Kan een God die liefde is iemand naar de hel sturen? Je kunt net zo goed een andere vraag stellen, minstens zo gewettigd: Laat God ziekte toe in ons leven, in de wereld? Laat God gevangnissen toe of de elektrische stoel? Laat God zonde toe zoals overspel om onze huwelijken en harten te breken? Laat God oorlog toe?

Nee, al die zaken zijn het gevolg van de zonde die in de wereld is gekomen. Je zou kunnen zeggen: het gevolg van onze rebellie tegen God of van hebzucht, egoïsme en machtswellust. Daar koopt een mens niks voor, je wilt alleen maar je grote ego voeden.

Ja, dit alles is het ongelofelijke gevolg van de zonde. Zonde brengt lijden in de wereld, daar kunnen we niet omheen. En wat is de allergrootste zonde? Het is: de Heere Jezus af te wijzen als persoonlijke Redder.

We weten

een waslijst aan zonden op te sommen. Denk maar aan: verkrachting, incest, moord. En wat doen we? We maken gradaties in die zaken. Het ene is erger dan het andere.— Toch, als je alle verkeerde dingen op een hoop zou

gooien, dan zou dat nog niet zo vreselijk zijn als het buitensluiten van de Heere Jezus in ons leven. Jezus zei immers niet: 'Ik zal de Heilige Geest zenden om de wereld te overtuigen van de zonde van banken beroven, maar... omdat zij niet in Mij geloofd hebben.' (Joh. 16:9).

Spring eens van een hoog gebouw, de wet van de zwaartekracht zal je wel straffen. Je kunt tijdens je val wel roepen: 'God is liefde,' maar je valt toch te pletter. Je brak de wet van de zwaartekracht en daarvan ondervond je de gevolgen.

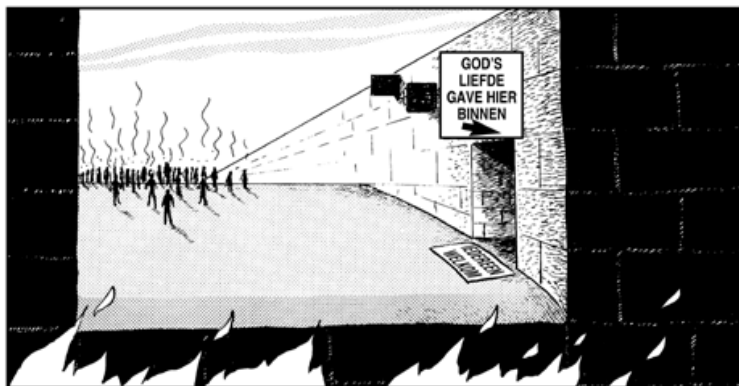
Al ben je nog zo gek op je kind, zodra het zijn vingertje in het vuur houdt, brandt het zich. Vuur brandt nou eenmaal. Zwaartekracht doodt. Water doet verdrinken. En jij maar roepen: 'God is liefde, God is liefde, God is liefde...' tot je een ons weegt. Water blijft gevaarlijk, vuur zal je pijn doen en de zwaartekracht zal je doden. Evenzo zal de zonde je verdoemen, hoe hard je ook roept dat God een liefhebbend God is. Breken we Zijn wetten dan breken ze ons en we moeten de consequenties ervan dragen.

7. Wat zou je ervoor over hebben om uit de hel te blijven?

Als je alle dingen die de Heere Jezus zei samenvoegt, dan is het beeld van de hel verschrikkelijk. Hij sprak over een dag, dat er gehuil zal zijn en geweend en tandengeknars – wat een radicale taal van de Heere Jezus. Denk eens aan de uitspraken die hij deed als: 'Gaaf weg van Mij!' 'Werp hem in de buitenste duisternis'. Symbolisch? Oké, als je er zo over denkt, maar de werkelijkheid zal erger zijn dan het symbool.

Jezus leerde over de hel, en zei dat het zo erg is, dat als je hand of je oog je zou verleiden, je beter je hand af kon hakken of je oog uit kon rukken – zo erg is het. (Markus 9:43-48)

Natuurlijk moeten we dat niet letterlijk nemen, want als iemand zijn hand zou afhakken of zijn oog uitrukken bleef hij nog net zo'n grote zondaar als voorheen, want zonde zit in zijn aard en in het hart van een mens. Wat de Heere bedoelde is dat je alles op zou willen geven, alles zou willen verzaken, elk offer zou willen brengen, elk plezier zou willen missen, als je maar in de hemel kon komen. Je zou niets tussen jou en de tegenwoordigheid van de Heere willen laten komen!

8. Welke visies op de hel zijn er?

Er zijn vele mensen die niet in het bestaan van de hel geloven. Ze geloven dat uiteindelijk alle mensen na hun dood in de hemel zullen komen. Want hoe kan een God van liefde nu iemand naar de hel sturen? Ook zijn er vele mensen die geloven

dat de hel slechts tijdelijk of symbolisch is. Wat is nu waar? Kunnen we de hel weg halen door te geloven dat hij niet bestaat?

Er zijn vier visies over het wel of niet bestaan van de hel. Slechts één visie kan de waarheid zijn. Laten we ze eens bekijken.

Visie 1: Er bestaat geen hel - de ongelovige mens wordt na zijn dood vernietigd en houdt op te bestaan. Deze visie wordt geleerd door o.a. Jehova's Getuigen.

Visie 2: Er bestaat geen hel - of je nu gelovig of ongelovig bent, iedereen komt uiteindelijk in de hemel want Jezus stierf toch voor iedereen? Dit is de steeds populairder wordende alverzoeningsleer. Ook de New Age-denkers geloven uiteindelijk alleen maar in een vredige paradijselijke nieuwe wereld zonder hel!

Visie 3: De hel bestaat wel - maar het is slechts een tijdelijke plaats. Na je dood moet je nog een poosje in de hel verblijven om te louteren. Als je op aarde niet goed genoeg hebt geleefd betaal je, door tijdelijk in de hel te branden, jouw schuld af. Daarna kun je de hemel binnengaan.

Visie 4: De hel bestaat wel - en het is een definitieve pijnlijke plaats voor altijd en eeuwig. Iedereen die Jezus Christus als de gekruisigde en opgestane Heere in zijn of haar leven afwijst komt in de hel!

Deze laatste visie is de minst populaire maar wel de juiste Bijbelse visie! Dit is eenvoudig af te leiden uit al de in deze studie genoemde Bijbelteksten.

Om over na te denken

'Er is geen enkel punt dat ik liever uit het christelijk geloof zou willen verwijderen dan dit (de hel), als ik kon. Maar we kunnen er in de Bijbel niet omheen, vooral niet omdat het Jezus zelf is die er over spreekt (...).'

'Uiteindelijk is het antwoord aan allen die tegen de leer van de hel protesteren, een wedervraag: 'Wat wilt u dat God doen zal?' Hun vroegere zonden uitwissen en ze koste wat het kost een nieuw begin schenken, ze de weg wijzen door alle problemen en ze op bovennatuurlijke manier helpen? Maar dat heeft Hij al gedaan op Golgotha. Ze vergeven? Ze willen geen vergeving. Ze met rust laten? Helaas, ik vrees dat Hij dat doen zal.'

'Bij alle discussie over de hel moeten we voortdurend voor ogen houden dat er verdoemenis dreigt, niet voor onze vijanden of onze vrienden (want dat vertroebelt ons denken), maar voor onszelf. Dit (..) gaat niet over uw vrouw of uw zoon, en ook niet over Nero of Judas Iskariot, maar over u en mij.'

'Als hij (de verloren ziel) sterft (..) heeft hij wat hij wenst – hij is geheel aan zichzelf overgelaten en moet het doen met wat hij daar aantreft. Wat hij aantreft is de hel.'

'Er zijn uiteindelijk maar twee soorten mensen; degenen die tegen God zeggen: 'Uw wil geschiede', en degenen tegen wie God tenslotte zegt: 'Jouw wil geschiede'. Allen die in de hel zijn, kiezen daar zelf voor. Zonder die keuze zou de Hel niet

bestaan. Geen ziel die ernstig en standvastig naar de vreugde verlangt, zal dat doel missen. Wie zoekt, vindt. Voor wie klopt, gaat de deur open.'

(Citaten uit: *Het probleem van het lijden* en *De grote scheiding*; C.S. Lewis)

Om samen te bespreken

1. Wat heb je geleerd van deze bijbelstudie? Is jouw visie op de hel veranderd of bijgesteld?
2. Wat ga je concreet doen met de kennis die je in deze bijbelstudie hebt bijgeleerd?

“En zo iemand niet gevonden werd geschreven in het boek des levens, die werd geworpen in den poel des vuurs.” Openbaring 20:15

DIT KAN UW LEVEN ZIJN!

“De Heere vertraagt de belofte niet (gelijk enigen dat traagheid achten), maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.” 2 Petrus 3:9

Een droom die geen bedrog is...

Ik droomde over de wederkomst. Plotseling werd de hemel donker en de wolken pakten zich op een verschrikkelijke en majestueuze manier samen. Een stem als de donder en een bazuin die tot de ingewanden van de aarde doordrong klonk: 'Sta op, gij doden, en kom uit uw graven!' Onmiddellijk gaf de aarde en de zee haar doden en het universum was vol met levende mensen die met miljoenen tegelijk uit hun graven verschenen. Maar wat een verschil tussen deze mensen! Sommige vervuld van wanhoop probeerden zich tevergeefs in hun graven te verbergen en riepen: 'Bergen valt op ons en heuvelen bedenk ons voor het aangezicht van de Heilige Rechter.' Andere stegen met vleugelen als van een seraf boven de aarde

stegen waar hun strijd gestreden was en waar hun overwinningen waren uitgevochten. Sereniteit (d.i. rust of kalmte) straalde van hun gezichten, vreugde sprankelde in hun ogen en de waardigheid was op elke gelaatstrek te lezen. Mijn verbijstering en schrik werden echter nog verdubbeld toen ik mij zelf opmerkte tussen degenen die opgestaan waren temidden van deze ontelbare schare. Ik zag met verschrikte ogen de aardbol vergaan en de hemelen werden door de vlammen verteerd. De brandende elementen vergingen.

Maar wat voelde ik toen ik de Zoon des Mensen zag, Die op de wolken verscheen, in alle glans van Zijn heerlijkheid, gekroond met de klederen van genade en ook omgeven door de verschrikkingen van Zijn gerechtigheid. De gehele schepping zweeg. De goddelozen werden veroordeeld en verdoemd. Hun vonnis werd uitgesproken.

De wind voerde hen weg terwijl de aarde zich opende en een gapende kloof hen verslond en zich boven hen sloot. Op dat zelfde tijdstip zag ik Hem op de troon en Hij riep uit: 'Komt in, gij gezegende des Vaders en beërft het koninkrijk dat voor u bereid is van de grondlegging der wereld af.' 'Gelukkige kinderen van God', riep ik uit, 'u bent verhoogd met triomf te samen met uw Verlosser en mijn verblinde ogen zullen spoedig het gezicht van jullie verliezen in de glans van het licht dat jullie omgeeft. Ellendige die ik ben, wie kan de woorden vinden om de verschrikking van mijn situatie uit te drukken.'

Een strenge en verzengende blik van de Rechter, toen Hij verdween, stak door mijn hart. Mijn angst en verwarring waren zo extreem dat toen de hemelse Persoon vanuit de hemelse gewesten mij als volgt aansprak: 'Gij luie dienstknecht, wat doet u hier? Wilt u voorwenden dat u de Zoon van God volgt, Die u slechts met uw lippen hebt gediend, terwijl uw hart verre van Hem was? Toon mij het zegel van uw verlossing en de waarheid van uw verlossing. Onderzoek uw hart en zie of u kunt vinden een ware liefde tot God en een levend geloof in Zijn Zoon. Vraag uw geweten: 'Wat waren de motieven van mijn zogenaamde goede werken?' Was het niet trots en eigen liefde? Waren zij er niet de bron van? Ziet u niet dat meer de vrees voor de hel dan de vrees om God te bedroeven u weerhield van de zonde. Na die woorden zweeg Hij een ogenblik, terwijl Hij mij gadesloeg en op mijn antwoord scheen te wachten. Maar overtuiging en vrees sloten mijn mond. En dus vervolgde Hij Zijn betoog.

'Weerhoudt niet langer de eer die God toekomt. Gods bevelen op aarde waren: 'Bekeert u tot Hem met geheel uw hart en wordt een nieuw schepsel. Waakt en bidt!' Dat was het bevel van de Zoon van God, maar i.p.v. dit te doen en uw zaligheid te werken met vrezen en beven, hebt u de slaap van de gerustheid geslapen. Maar op dit moment slaapt u niet in die toestand van traagheid en geestelijke dood. Het Woord van God en Zijn knechten spoorde u aan en de bewegingen van Zijn genade trachten u te verlossen. Maar dit alles kon u niet bewegen tot geloof. Nu, wordt de tijd door de eeuwigheid verzwolgen. Er is nu geen plaats van berouw meer... U hebt willens en wetens geweigerd de genade te verheerlijken in Christus Jezus. Ga dan weg, gij boze en luie dienstknecht! En verheerlijk God in Zijn gerechtigheid.'

Toen Hij die woorden gesproken had verdween Hij. Op datzelfde moment voerde de wind mij weg, opende de afgrond haar mond, van waaruit de vreselijkste kreten klonken. Een wervelwind van rook omgaf mij. De beroering van mijn geest in mijn lichaam wekte mij op. De verschrikking die door niets te evenaren is en waarvan zelfs de herinnering mij nog steeds doet huiveren.

O, hoe gelukkig voelde ik mij toen ik ontwaakte en bemerkte dat ik nog steeds in het heden der genade was en de dag der zaligheid. 'O, mijn God', zo riep ik, 'geef dat deze droom mij voortdurend zal beïnvloeden in mijn gevoelens en in mijn gedrag. Mag het een krachtige stimulans blijken te zijn om me onophoudelijk voor te bereiden op de komst van mijn grote Meester.'